

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov af 2. August 1914 om midlertidig Ændring i den gældende Regel for Indløseligheden af Nationalbankens Sedler*. Nationalbanken har henvendt sig til Regeringen med Anmodning om, at den Lov, der den 2. August blev stadfæstet, om en Lempelse af Indløsningsforpligtelsen med Hensyn til Nationalbankens Sedler maa blive forlænget. Nationalbanken har gjort opmærksom paa, at de Forhold, som den Gang bevirkede baade Lovforslagets Fremsettelse og dets Vedtagelse, bestaar uforandret endnu, og desuden har Nationalbanken i sin Skrivelse høvdet, at det vil være umuligt — hvad alle maa indrømme — i Øjeblikket at fastsætte et Tidspunkt, da Loven kunde tænkes at burde ophøre, saa at man har ønsket, at denne Lov skulde vedblive at have Gyldighed indtil videre. Ministeriet har ganske kunnet tiltræde disse Nationalbankens Betragtninger, og Lovforslaget fremsættes altsaa i Overensstemmelse hermed, idet det desuden i Lovforslaget fastsættes, at Loven træder i Kraft den 1. Oktober, da den midlertidige Lov ophører, og at den skal kunne sættes ud af Kraft ved kongelig Anordning, saa at Ministeriet og Nationalbanken vil kunne paa det Tidspunkt, da de Forhold, som medførte Loven, er ophørt at virke, sætte den ud af Kraft uden Henvendelse til Rigsdagen. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag, som vel tør betragtes som selvfølgeligt og nødvendigt i Øjeblikket.

Dernæst skal jeg have den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om midlertidig Ophævelse af Den dansk vestindiske Nationalbanks Forpligtelse til at veksle Bankens Sedler med Guldmønt*. Dette Lovforslag vedrører altsaa et lignende Forhold som det Lovforslag, jeg lige har haft den Ære at fremsætte. Da Krigen udbrød, var Forholdene saaledes i Vestindien, at Den dansk vestindiske Nationalbank laa inde med en Guldbeholdning af $\frac{1}{4}$ Mill. Frcs. Banken henvendte sig derfor til Guvernøren, for at han skulde iværksætte en Forholdsregel, hvorved denne Guldbeholdning kunde bevares for Banken, idet man gjorde opmærksom paa, at da Banken ikke ejede fremmed Valuta, ikke havde Tilgodehavender i Udlandet, vilde denne Guldbeholdning være det eneste Betalingsmiddel, man havde overfor den Import af Levnedsmidler, Øen kunde trænge til. Guvernøren udstedte en

foreløbig Lov, som her findes aftrykt som Bilag, hvorved Bankens Forpligtelse til at indløse dens Sedler med Guldmønt foreløbig bortfaldt. Guvernøren har ifølge Koloniallovens § 4 den Bemyndigelse, at han i overordentlige Tilfælde kan udstede foreløbige Love, som dog skal forelægges de to Kolonialraad og naturligvis ogsaa skal forelægges den danske Rigsdag. Denne foreløbige Lov er forelagt for Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan, og dette Kolonialraad har givet sit Minde til Loven. Derimod har den endnu ikke været forelagt for Kolonialraadet for St. Croix, eller maaske den i disse Dage har været forelagt, men Efterretning er endnu ikke kommet til Finansministeriet. Man kan med fuldkommen Sikkerhed gaa ud fra, at Kolonialraadet vil vedtage Loven. Jeg har derfor den Ære nu at fremsætte Lovforslaget for det høje Folketing, idet man vist ogsaa her maa være enig om, at en saadan foreløbig Lov var nødvendig, og at man altsaa ved at give den Karakter af Lov iværksætter den Forholdsregel, som den foreløbige Lov omhandlede. Den foreløbige Lov bortfalder med det samme. Denne Lov skal straks træde i Kraft, naar den er vedtaget og stadfæstet. Ogsaa her er det bestemt, at Loven kan sættes ud af Kraft ved kongelig Anordning, saa at den straks kan ophæves, saa snart de Forhold ikke mere virker, som har været bestemmende for Lovens Udstedelse.

Jeg skal hermed anbefale disse tvende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de to fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag ham vedrørende.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Det Lovforslag, jeg her skal fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til midlertidig Lov om Bemyndigelse for Regeringen til at yde Tilskud til danske Fiskerfartøjers Forsikring mod Krigsfare*. Da de nuværende overordentlige Forhold indtraadte, henvendte Fiskerne sig til Ministeriet, dels mundtlig, dels ved Andragende, om, at Staten paa en eller anden Maade vilde komme Fiskerne til Hjælp under deres Arbejde. De samlede sig til sidst om et Forslag, som gik ud paa, at Staten uden nogen Præmiebetaling fra Fiskerne skulde overtage Risikoen, dog saaledes, at Staten kun skulde overtage 75 pCt. af den, Assuranceforeningerne 12 $\frac{1}{2}$ pCt., og Risikoen